

SFS 1999:1249

Utkom från trycket
den 27 december 1999

Lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter;

utfärdad den 16 december 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 kap. 2 § samt 2 kap. 2 och 4 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter² skall ha följande lydelse.

1 kap.

2 §³ Avgifterna utgörs av arbetsgivaravgifter och egenavgifter. Arbetsgivaravgifter skall betalas av den som är arbetsgivare. Egenavgifter skall betalas av den som är försäkrad enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension och som har inkomst av annat förvärsarbete som avses i 3 kap. 2 eller 2 a § lagen om allmän försäkring eller 2 kap. lagen om inkomstgrundad ålderspension. Med inkomst av annat förvärsarbete enligt 3 kap. 2 och 2 a §§ lagen om allmän försäkring skall även likställas inkomst för eget arbete i form av andra skattepliktiga förmåner än pengar.

Vid tillämpning av denna lag skall, även om ett anställningsförhållande inte föreligger, den som har utgett sådan ersättning som enligt bestämmelserna i 3 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring eller enligt bestämmelserna i 2 kap. 11 eller 12 § lagen om inkomstgrundad ålderspension är att hänföra till inkomst av anställning anses som arbetsgivare. Med inkomst av anställning enligt 3 kap. 2 § lagen om allmän försäkring skall i denna lag likställas inkomst i form av andra skattepliktiga förmåner än pengar samt kostnadsersättning som inte enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483) undantas vid beräkning av skatteavdrag. I fråga om skattepliktig inkomst enligt inkomstskattelagen (1999:1229) i form av rabatt, bonus eller annan förmån som ges ut på grund av kundtrohet eller liknande, skall den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen, anses som arbetsgivare, om denne är någon annan än den som är skattskyldig för förmånen. I fråga om skattepliktig inkomst enligt inkomstskattelagen i form av en förmån eller ersättning, som getts ut eller anses utgiven av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, skall den hos vilken den skattskyldige är anställd i Sverige anses som arbetsgivare, om förmånen eller ersättningen har sin grund i anställ-

¹ Prop. 1999/2000:2 och 6, bet. 1999/2000:SkU2 och 7, rskr. 1999/2000:117.

² Lagen omtryckt 1989:633.

³ Senaste lydelse 1999:597.

ningen i Sverige och det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av förmånen eller ersättningen och den skattskyldige.

2 kap.

2 §⁴ En arbetsgivare som sysselsätter sjömän skall på den ersättning som utgetts till sådana för varje år betala även sjömanspensionsavgift med 1,20 procent.

I fråga om sjömän skall sjukförsäkringsavgift och arbetsmarknadsavgift beräknas efter de procentsatser som regeringen eller, efter regeringens be- myndigande, Riksförsäkringsverket årligen fastställer. Procentsatserna skall utgöra den andel av de i 1 § första stycket 1 och 6 angivna procentsatserna som svarar mot förhållandet mellan antalet svenska sjömän och hela antalet sjömän på svenska handelsfartyg i medeltal för den 30 september de tre år som närmast föregått det år då procentsatserna fastställs. Hänsyn skall där- vid inte tas till fartyg med en bruttodräktighet understigande 300. Procent- satserna beräknas med två decimaler.

Med sjömän avses i denna lag arbetstagare som har sådan sjöinkomst som avses i 64 kap. 3 och 4 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

4 §⁵ Vid bestämmande av avgiftsunderlaget skall bortses från

1. ersättning till en och samme arbetstagare om den under året inte uppgått till 1 000 kronor,

3. ersättning till arbetstagare vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse, till den del ersättningen motsvarar sjukpenning, föräldrapenning eller rehabiliteringspenning som arbetsgivare får uppbära enligt 3 kap. 16 §, 4 kap. 18 § eller 22 kap. 12 § lagen (1962:381) om allmän försäkring,

4. ersättning för vilken skall betalas särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

5. ersättning som en arbetsgivare utgett till barn för arbete som utförts i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för ersättningen inte får göras vid inkomsttaxeringen,

6. ersättning till den del denna motsvarar kostnader i arbetet som arbetsta- gare haft att täcka med ersättningen,

8. ersättning för arbete som har utförts utomlands, till den del denna inte räknas som pensionsgrundande inkomst enligt 2 kap. 16 § andra stycket la- gen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,

9. ersättning för skiljemannauppdrag i fall där parterna i skiljeförfarandet är av utländsk nationalitet,

10. ersättning som på grund av bestämmelserna i 11 kap. 22 och 23 §§ in- komstskattelagen (1999:1229) inte skall tas upp som intäkt,

11. ersättning som enligt 3 kap. 2 a § lagen om allmän försäkring skall an- ses som inkomst av annat förvärvsarbete,

12. inkomst som avses i 10 kap. 3 § 1–3 inkomstskattelagen,

⁴ Senaste lydelse 1998:679.

⁵ Senaste lydelse 1999:597.

13. sådan ersättning som enligt 1 § första stycket 1–5 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt,

14. ersättning till en och samme idrottsutövare från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under året inte uppgått till ett halvt prisbasbelopp enligt lagen om allmän försäkring,

16. sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse eller en annan juridisk person med motsvarande ändamål från vilken enligt de fyra sista meningarna i 3 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring skall bortses vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst,

17. ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter och utgår på grund av ansvarighetsförsäkring vilken åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer,

18. ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skadan anmälts till allmän försäkringskassa efter utgången av juni 1993 och ersättningen utgår på grund av sådan ansvarighetsförsäkring som anges i 17,

19. ersättning enligt 2 kap. 5 § lagen om inkomstgrundad ålderspension.

Bestämmelsen i första stycket 6 är tillämplig endast om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 procent av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under utgiftsåret. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får fastställa schablon för beräkning av arbetstagares kostnader i viss verksamhet. Schablonen skall avse bestämda yrkesgrupper och grundas på de genomsnittliga kostnaderna inom respektive grupp.

Bestämmelserna i första stycket 17 och 18 gäller endast ersättning som inte avser de första 180 dagarna efter skadetillfället och som för en och samme arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt lagen om allmän försäkring.

I fråga om inkomst från fåmansföretag och fåmanshandelsbolag skall föreskrifterna i 60 kap. 12–14 §§ inkomstskattelagen tillämpas vid bestämmande av avgiftsunderlaget.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgifter som avser tid före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Peter Kindlund
(Finansdepartementet)

